

Overweging 6e zondag van Pasen

Lezingen: Handelingen 8,5-8.14-17 en Johannes 14,15-21

21 mei 2017

Dolf van der Linden

Beste medegelovigen,

In de liturgische tijd tussen Pasen en Pinksteren horen we in het evangelie van Johannes steeds uitweidingen over het grote mysterie in God: Vader, Zoon en Heilige Geest.

Telkens wordt dit mysterie in die weken anders omschreven: dus geen mooie verhalen over Jezus en zijn volk, geen tollenaars, geen farizeeën, geen wonderen; geen dagelijks leven rond de Heer.

Maar het mysterie van Vader, Zoon en Heilige Geest is zo groot en wezenlijk voor ons geloven, dat dat best ter sprake mag komen enige weken lang.

Nu steeds meer mensen over de hele wereld constant op elkaar letten en de wereld één grote familie kon worden (was het maar waar) kun je ook alle verschillen die er in leven, geloven, mens zijn, leren kennen. Een serieus Godsbeeld en de beleving daarvan, werkt door ook in het dagelijks leven, waar wij elkaar kunnen ontmoeten: een boeddhist, een hindoeïst en christen verschillen in hun leven erg. Uiteindelijk komt dat door het Godsbeeld, dat ze impliciet altijd meedragen.

Voor ons christenen is God liefde en de triniteit: Vader, Zoon en Heilige Geest is een open – cirkel, gericht op de mens en de wereld. In die open cirkel, open houding, open aanwezigheid wil God zijn wereld, zijn mensen nabij zijn, hoe je dat ook beleefd. Altijd met liefde.

Wij christenen hebben geen God die ver boven het aardse is verheven, die zich heeft teruggetrokken in een ondoordringbare burcht en verder de wereld en de mensen aan hun lot overlaat. Integendeel, Jezus speelt tijdens zijn openbare optreden niet in op de behoefte van mensen om inzicht te krijgen in geloofsvragen. Hij debatteert niet, Hij is geen filosoof, geen wetenschapper, geeft geen les. De God van Jezus is niet de uitkomst van een lange studie, maar van een ethisch ideaal om goed te leven. Eenvoudigen van Geest zijn Jezus' favorieten, eerder dan de schrift geleerden, die blijven discussiëren, het nooit eens zijn, ruzie maken om de betekenis van een woord.

Alléén met je verstand werken, daar kom je bij Jezus niet verder mee.

Dat wil niet zeggen dat denken en studeren niet goed zijn, integendeel, het is onmisbaar voor verstandelijk ingestelde gelovigen. Maar voor wie niet wil geloven of wie niet kan geloven, vormt studie niet een laatste redmiddel om wel te geloven. Geloof in Jezus als christen en in God de Vader is niet de uitkomst van een redeneerkunst: het is een gave. Om als een goed, eerlijk sociaal, betrouwbaar christen door het leven te gaan hoef je niet alles te weten. Uiteindelijk is geloven in Jezus ook: hoe wij in ons leven, door zorgen, door groot verdriet, door tegenslagen heen komen; een theologie boek helpt dan niet, wel de levende aanwezigheid van Jezus in ons hart, de levende vriendschap die wij met hem hebben en de steun in goede mensen om ons heen, die in dezelfde geest, als wij leven. De aanwezigheid van Jezus' Geest in ons leven, moeten wij wel levend houden, contact met Hem kan op vele manieren: gebed, meditatie, deelnemen aan sacramenten, en een lid blijven van de kerk.

God en de naaste beminnen, dus sociaal zijn, zijn goede wegen tot geloven.

Ja, op vele wijzen en mogelijkheden wil de Heer aanwezig blijven in de wereld: als ons verstand dienstbaar is aan ons hart, dan zal het Gods Rijk groeien.